

UCHWAŁA NR 33/2022
Okręgowej Rady Adwokackiej w Toruniu
z dnia 4 lipca 2022 r.

*w sprawie wniosku grupy posłów inicjującego postępowanie
przed Trybunałem Konstytucyjnym w sprawie o sygn. akt K 6/22*

*w trybie art. 71a, w zw. z art. 66 ust. 4 oraz art. 69a ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r.
Prawo o adwokaturze t.j. Dz.U. 2020 poz. 1651 oraz art. 14 hb Ustawy z dnia 2.03.2020 r. o
szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem
Covid-19, Dz.U.2021.0.2095 t.j.*

W związku z toczącym się przed Trybunałem Konstytucyjnym, w sprawie o sygn. akt K 6/22, postępowaniem o stwierdzenie niezgodności przepisu art. 38 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. - Prawo o adwokaturze z art. 17 ust. 1, art. 20 w zw. z art. 22 oraz z art. 65 ust. 1 w zw. z art. 58 ust. 1 i w zw. z art. 31 ust. 3 Konstytucji, zainicjowanym przez grupę posłów, których przedstawicielem jest poseł Solidarnej Polski, a w którym to postępowaniu wnioskodawcy podnoszą, że przyjęte przez ustawodawcę rozwiązania przekraczają wyznaczony mu przez ustrojodawcę zakres swobody legislacyjnej co do możliwości ukształtowania ustroju samorządu zawodowego i wymóg ustawowego jego uregulowania (art. 17 ust. 1 Konstytucji), jak również w sposób niezgodny z ustawą zasadniczą (art. 20 w zw. z art. 22 oraz z art. 65 ust 1 w zw. z art. 58 ust. 1 i w zw. z art. 31 ust. 3 Konstytucji), ograniczają prawo wykonywania zawodu, wolność działalności gospodarczej i wolność zrzeszania się - Okręgowa Rada Adwokacka w Toruniu przypomina, że Adwokatura powołana jest do udzielania pomocy prawnej, współdziałania w ochronie praw i wolności obywatelskich oraz w kształtowaniu i stosowaniu prawa.

Okręgowa Rada Adwokacka w Toruniu stoi na stanowisku, że historycznie ukształtowany ustrój Adwokatury, oparty o rozwiązania ustanowione przez marszałka Józefa Piłsudskiego w 1918 r., w tym m.in. wewnętrzna organizacja osadzona na izbach adwokackich działających na mocy art. 38 ustawy – Prawo o adwokaturze, stanowi emanację pieczy nad należyтым wykonywaniem wolnego zawodu adwokackiego przez samorząd zawodu zaufania publicznego w granicach interesu publicznego i dla jego ochrony. Rozwiązanie takie, będące optymalnym, pozostaje w zgodzie z art. 17 ust. 1 Konstytucji RP.

Aktualnie obowiązujący model ustrojowy Adwokatury, w tym niezależność samorządu adwokackiego, gwarantuje możliwość wykonywania zawodu adwokata w sposób wolny i niezależny. Tak funkcjonujący model zawodu adwokata zabezpiecza możliwość reprezentowania interesów Obywateli w sposób odważny i honorowy, dając jednocześnie gwarancję niezależności, w tym od jakiegokolwiek nacisku ze strony którejkolwiek z władz.

Autonomia samorządów adwokatów i radców prawnych oraz niezależność pojedynczych przedstawicieli tych profesji służy realizacji prawa do sądu i prawa do obrony, a także skutecznej realizacji innych wolności i praw człowieka i obywatela, w ich aspekcie proceduralnym.

W należycie funkcjonującym systemie wymiaru sprawiedliwości każdy powinien mieć możliwość skorzystania z niezależnej pomocy prawnej. Jej zapewnianie i gwarantowanie przez ów system jest jednym z mierników praworządności. Ustrój samorządów zawodowych nie może być modyfikowany w sposób, który może naruszać konstytucyjne wolności i prawa oraz zasady ustrojowe państwa.

Tylko niezależna, samorządna i wolna Adwokatura może w interesie obywateli oraz w interesie publicznym spełniać swoją ustrojową i ustawową rolę opisaną w art. 17 Konstytucji RP oraz w art. 1 ust. 1 ustawy – Prawo o adwokaturze.

Uchwała wchodzi w życie z chwilą podjęcia.